

08.73

Seiersmindet i Fredericia

Seiersmindet i Fredericia.

Udgivet

af

Monument - Comiteen.

Indtægten er bestemt til Bidrag til Mindet om General Bülow.

Kjøbenhavn.

Laars hos Boghandler G. E. C. Gad.

Thieles Bogtrykkeri.

P. Madsen
Bogbinder
Jægergaardsvej 60

Seiersmindet i Fredericia.

Udgivet

af

Monument-Comiteen.

Kjøbenhavn.

Chieses Bogtrykkeri.

1858.

UDELST
Statsbiblioteket
i Århus

Den Regenburske Samling.

Handwritten text, possibly a title or header, appearing as a mirror image.

Handwritten text, possibly a date or reference number.

Handwritten text, possibly a name or location.

46.4

Fr 32.3

↳

LAESAL

Handwritten text at the bottom of the page.

I.

Under 12te Juli 1849 udstedtes følgende offentlige Indbydelse (undertegnet H. N. Clausen. H. P. Hansen. L. N. Hvidt. C. Paulsen. J. F. Schouw):

Det har været beskiftet for det danske Folk, at dets politiske Frihed har skullet arbejde sig frem, om end ikke med Vaaben — thi der er i Danmark Enighed imellem en høihjertet Konge og et trofast Folk — dog under Vaaben, gennem Dage fulde af trykkelende Uro og Bekymring, og den første Gjerning, hvortil det frigjorte Folk er blevet kaldet af sin Konge, har været Nødværgens haarde Kamp. Men det er derved ogsaa blevet vor nyfødte Friheds Lov, at indvies ved en Seiersdag, hvor der er blevet kæmpet af Danmarks Mænd som i Valdemarernes Tid, kæmpet som der kun kæmpes der, hvor Sværdet er løftet for Konge og Fædreland, for Sandhed og Retfærdighed, og løftet imod Løgnens og Forræderiets onde Magter.

Den sjette Juli's og dens Heltes Ihukommelse bør, saa synes det os, ikke være overgivet alene til Sagnets og Krøniskens Ord. Det danske Folk vil, mene vi, have Trang til at indvie ved synligt Taknemmeligheds-Tegn den Urens Mark for Fredericias Volde, der er gennemvædet af dyrebart Blod; og et Mindesmærke paa dette Sted, vil ikke blot være et talende Vidne om Dagens Hæder og Medborgeres Tak, men det vil staae for Danmarks og for Nordens Mænd i Samtid og Eftertid som Paamindelse om, at kun Sandhed, Ret og Urlighed skal have Fremgang, Fred og Hjemsted i Norden.

Den ædle Kamp er ført, det ædle Blod er udgydt for det hele Folk, og saaledes bør ogsaa Mindesmærket reises, med Tak til de feierrige Mænd og til Ham, der har lagt Styrken i deres Arm, af det hele Folk. Det er derfor vor Tanke, at Bidragene til Mindestenen for Seiren ved Fredericia bestemmes til 1 Mark.

Under Forudsætning af, at Tanken vinder Bifald, vente vi, at Borgerrepræsentanterne i Hovedstaden og Kjøbstæderne og Forstanderskaberne i Landsognene ville gjøre Sagen til deres, ved at udstede Indbydelsler og indsamle Bidrag. Vi skulle derefter raadføre os med Kunstforstandige Mænd om Anlægget af Mindesmærket, og da offentliggjøre det Nærmere angaaende Udførelsen.

I en fornyet Indbydelse af 15de Juli 1850 fandt Indbyderne sig foranledigede til at yttre Følgende:

Der har fra enkelte Sider viist sig Betænkeligheder imod Foretagendet. Men, forsaavidtsom der ikke bag disse har skjult sig en Venægtelse af eller en Tvivl om Danmarks gode Ret og tillige om Nødvendigheden af, paa den Vei, der nu er indslaaet, at faae det Forhold omsider bragt til klar og endelig Afgjørelse, der lange Tider igjennem har tæret og suget paa Danmarks Marv, troe vi, at det nu, da vi ere rykkede Maalet et stort Skridt videre, vil vise sig, at adskillig Misforstaaelse har ligget til Grund. Uforsonlig Bitterhed eller overmodig Eggen og Tirren ligger ikke i det danske Folks Charakter, og den ligger heller ikke i den Tanke, som vi haabe at have bragt sin Udførelse nær. Men, naar „den danske Landsoldat“, fremstillet i Dieblirket af den vundne Seier, som efter alle Mærker at slutte, har været til Frelse for Danmark, og i ethvert Tilfælde har været til Opreisning og Hæder for det danske Folk, faaer sin Plads ved Kongeporten i Fredericia, gennem hvilken Hovedudfaldet skete i Midnatstimen den 6te Juli, da vil han — at vi skulle gjentage Ordene fra vor første Indbydelse — „ikke blot være et talende Vidne om Dagens Hæder og Medborgernes Tak, men ogsaa staae for Danmarks og for Nordens

Mænd i Samtid og Eftertid, som Paamindelse om, at kun Sandhed, Ret og Ærlighed skal have Fremgang, Fred og Hjemsted i Norden". Dette og intet Videre skal Mindesmærket betegne, og det forekommer os, at denne Tanke er saa simpel, saa klar og saa velbegrunnet, at den vel vil vide at retfærdiggjøre sig selv.

Den folkelige Betydning af dette Mindesmærke er ikke mindst betegnet ved den Udstrækning, hvori Bidrag ere blevne ydede fra den hele Befolkning i Kjøbstæder og Landsfogne, og endogsaa fra Danske udenfor Riget. Comiteen har derfor troet, at en udførlig Meddelelse af Regustabet efter de enkelte bidragende Communer vilde have sin historiske Interesse.

I u d t æ g t.

a. Sjællands Stift:

1. Kjøbenhavn	1,464 Rbd.	16 §
2. Kjøbstæder:		
Frederiksfund	14 Rbd.	„ §
Helsingør	614 — 14	- -
Kronborg (Beboere og Garnison)	16 —	„ -
Hillerød	76 — 52	- -
Holbæk	107 — 64	- -
Rjøge	33 —	„ -
Rorsør	40 — 63	- -
Nestved	55 — 56	- -
Præsto	28 — 16	- -
Ringsted	50 —	„ -
Roeskilde	173 — 23	- -
Slagelse	152 — 16	- -
Sorø	29 — 16	- -
Stielsfjor	22 — 88	- -
I alt	1,413 Rbd.	24 §
I alt	1,464 Rbd.	16 §

Transport . . .	1,413 Rb. 24 f	1,464 Rb. 16 f
Storeheddinge	11 — 32 -	
Vordingborg	71 — 16 -	
Bornholm: Allinge og Nexø	26 — 64 -	
Christiansø	17 — " -	
	<hr/>	1,539 — 40 -

3. Amtet.

a. Kjøbenhavns Amt:

Amager: Sundbhøster og vester,

Castrup og Maglebylille . .	50 Rb. 64 f	
Ballerup og Maaløv	13 — 48 -	
Brønshøj og Rødoure	37 — 16 -	
Brøndbhøster og vester	18 — 32 -	
Borup og Kimmerslev	21 — 32 -	
Gladsaxe og Herløv	19 — 16 -	
Gadstrup og Sjø	12 — 68 -	
Haudrup og Solrød	6 — " -	
Herstedbøster og vester	8 — 80 -	
Himmeløvs og Veddeløvs	6 — 36 -	
Hvedstrup og Fløng	33 — 32 -	
Ierfse	5 — " -	
Kirkeværlose	8 — 16 -	
Kirke-Hvalsø og Særløse	8 — 16 -	
Lidø	2 — 48 -	
Lyngbø	23 — 48 -	
Reerslev og Bindinge	7 — 76 -	
Rorup og Glim	11 — " -	
Sengeløse Sogn	15 — 32 -	
Sæby og Giershøj	5 — 64 -	
Søllerød	20 — 48 -	
Ulsmagle	7 — 54 -	

Løst	342 Rb. 58 f	3,003 Rb. 56 f
----------------	--------------	----------------

Transport . . .	342 Rbd. 58 f	3,003 Rbd. 56 f
Utterup *)	10 — 16 -	
Døstved og Daastrup	16 — 44 -	
		<hr/> 369 — 22 -

b. Frederiksborg Amt:

Blibstrup Sogn	2 Rbd. 32 f	
Esbønderup og Røddebo Sogne . .	21 — 64 -	
Farum	18 — 16 -	
Ferslev og Bellerup	10 — 72 -	
Fredensborg	9 — 64 -	
Frederiksborg Slotsmenighed	22 — 48 -	
Frederiksværk	3 — " -	
Ganløse og Slagslunde	9 — 16 -	
Gjøløse	4 — 24 -	
Græse og Sigerslevvester	7 — 32 -	
Græsted og Maarum	8 — 4 -	
Helsingø og Balby	8 — 16 -	
Herløv	16 — 72 -	
Hjørlande	6 — 16 -	
Jægerspriis Gods	7 — 32 -	
Karlebo	20 — " -	
Kregome og Vinderød	8 — 72 -	
Kyndby og Krogstrup	8 — " -	
Lillerød	4 — 32 -	
Dursø	10 — 16 -	
Ramløse og Annisø	4 — " -	
Skiby	2 — 48 -	
Selsø og Skulleløv	33 — 32 -	
Slangstrup Landsogn	5 — " -	
Snodstrup	3 — " -	
		<hr/> Tæteris . . . 254 Rbd. 36 f 3,372 Rbd. 78 f

*) Dette Navn er uden Tvivl urigtigt, men det rette Navn har ikke kunnet udfindes.

Transport . . .	254 Rd. 36 f	3,372 Rd. 78 f
Steenløse og Verse	27 — 80 -	
Strøe	5 — 80 -	
Søborg og Gilleleie	11 — 48 -	
Thorup	5 — " -	
Tilfjød	37 — 24 -	
Tjæreby og Alfhynderup	18 — 32 -	
Veiby og Tibirke	10 — 64 -	
Ølshytte	5 — 80 -	
		376 Rd. 60 f

c. Holbek Amt:

Bregninge og Bjergsted	13 Rd. 64 f	
Faareveile	5 — 48 -	
Følleslev og Særsløv	13 — 32 -	
Gierslev	7 — 40 -	
Gjorløv og Bakkendrup	7 — 76 -	
Hagested og Gislunge	3 — " -	
Havrebjerg og Gudum	4 — 16 -	
Højby	16 — 64 -	
Hørby	6 — 80 -	
Jordløse	5 — " -	
Jyderup og Holmstrup	20 — 72 -	
Kirkehelsinge og Drøsselbjerg	16 — 64 -	
Kundby	10 — 32 -	
Dudløse og Søndersted	20 — 48 -	
Kakløv	23 — 36 -	
Kefsnæs	11 — 56 -	
Kærsløv og Vedby	17 — " -	
Kørby	6 — 16 -	
Kørvig	9 — 14 -	

Væretis . . . 218 Rd. 86 f 3,749 Rd. 42 f

Transport . . . 218 Rd. 86 § 3,749 Rd. 42 §

Samsøe:

Besfer og Onsberg . . .	25 Rd. 32 §		
Roldby	8 — " —		
Nordby	15 — 32 —		
		48 — 64 —	
Stiftsbierrebby og Mørke	11 — 60 —		
Store og lille Fuglede	17 — 56 —		
Swallerup	13 — 16 —		
Sæby og Hallensløv	36 — 40 —		
Sønderjernløse og Søstrup	7 — 64 —		
Taastrup og Uggerløse	10 — " —		
Terløse og Skjelleberg	23 — " —		
Tømmerup	13 — " —		
Udby	11 — 76 —		
Vallekilbe og Hørve	6 — 48 —		
Vidstende og Ansføe	5 — 56 —		
Værsløv	25 — 88 —		
Ørsløv og Solbjerg	13 — 88 —		
		463 — 70 —	

d. Sorø Amt:

Alsted og Fjenneslev Sogne	10 Rd. 48 §		
Averjæ og Teestrup	13 — 64 —		
Boeslunde	22 — 72 —		
Bringstrup og Sigersted	16 — 4 —		
Fodby	6 — 48 —		
Gimlinge Sogn	7 — 56 —		
Gudum	" — 56 —		
Herlufsholm	7 — 80 —		
Holsteinborg og Wenslev	10 — " —		
Ljunge og Braabhy	17 — " —		
Marvede og Hyllinge	15 — " —		

Eateris . . . 127 Rd. 44 § 4,213 Rd. 16 §

Transport . . .	127 Rbd. 44 f	4,213 Rbd. 16 f
Munkbjergby og Bromme	37 — 72 -	
Næsbjeholm og Bavelse	50 — " -	
Ringsted Landsfogd og Beenløse . .	20 — 26 -	
Sorterup og Ottestrup	8 — 50 -	
Stillinge	13 — 64 -	
Ballensvøb Sogn	5 — " -	
Bettersløv og Hømb	4 — 48 -	
Vigersted og Qværkeby	16 — " -	
Førslov og Sneeslov	7 — 8 -	
Ørsløv og Bierre	5 — 64 -	
		295 — 88 -

e. Præstø Amt:

Vasnes og Tjereby Sogne	39 Rbd. 88 f	
Carise og Alslev	10 — " -	
Dalbby og Tureby	30 — " -	
Haarløv og Himlingøie	10 — 32 -	
Hammer og Kundby	11 — " -	
Hølsted	18 — 16 -	
Jungshøved	15 — 48 -	
Kastrup	9 — 16 -	
Lillehebinge og Havneløv	21 — 80 -	
Rongsted	18 — 40 -	
Lybersløv og Frøsløv	7 — " -	
Magleby og Holtug	57 — 80 -	
Næsby og Lyvelse	7 — 48 -	
Næstelsø og Mogenstrup	11 — 4 -	
Nyordssø	5 — 40 -	
Noholte	20 — 24 -	
Sandby og Brangstrup	6 — 36 -	
Skibbinge	17 — 56 -	
Skjelby og Gunderslev	11 — 42 -	

Læteris . . . 328 Rbd. 74 f 4,509 Rbd. 8 f

Transport . . .	328 Rbd. 74 þ	4,509 Rbd. 8 þ
Spiellerup og Smerup	2 — 64 -	
Storehedinge Landsogn og Høierup	16 — 32 -	
Strøby og Bærpeløw	27 — 28 -	
Sværdborg	12 — 32 -	
Udby og Drsløw	9 — 64 -	
Valløby og Tornby	3 — 16 -	
Veilø og Vester=Egitzborg.	16 — 64 -	
Vemmetofte Klosterfogn	14 — 64 -	
Vester=Egede	4 — „ -	
Vordingborg Landsogn	8 — 16 -	
Øster=Egitzborg	2 — 64 -	
Møen:		
Borre Sogn	4 Rbd. 48 þ	
Kjeldby	7 — 64 -	
Magleby	10 — 64 -	
	22 — 80 -	
		469 — 22 -

b. Laaland=Falsters Stift:

1. Kjøbstæder:

Maribo	40 Rbd. 80 þ	
Nakstov	34 — 76 -	
Nyfiøbing	31 — „ -	
Nysted	24 — 48 -	
Rødbby	7 — 48 -	
Saxfiøbing	45 — 78 -	
Stubbefiøbing	25 — „ -	
		209 — 42 -

2. Maribo=Amt:

Astrup Sogn	16 Rbd. „ þ	
Astøe	2 — 32 -	
Latervis	18 Rbd. 32 þ	5,187 Rbd. 72 þ

Transport . . .	18 Rd. 32 f	5,187 Rd. 72 f
Breininge	" — 48 -	
Bønnet	1 — 80 -	
Dannemarre	3 — 4 -	
Døllefielde og Musse	7 — 72 -	
Errindslev og Dlstруп	8 — 48 -	
Falkerslev og Dalbygd	3 — 15 -	
Fejøe	11 — 16 -	
Femø	2 — 48 -	
Fiskebøl	" — 64 -	
Fuglse og Krønge	27 — 8 -	
Gjeddesby	2 — 16 -	
Gloslunde og Græshave	10 — 80 -	
Halsted	89 — 72 -	
Hørbeløv	3 — 8 -	
Herredskirke og Lille Løietofte	7 — 16 -	
Herriglev	7 — 90 -	
Hillested	5 — 32 -	
Holeby og Bursø	9 — 16 -	
Horslunde og Nordlunde	3 — 16 -	
Hunseby	17 — 20 -	
Idestrup	9 — " -	
Kippinge og Brarup	7 — 80 -	
Kirkeby søndre og Sønder-Alslev	7 — 81 -	
Kjettinge og Bregninge	2 — 48 -	
Kjøbeløv	11 — 3 -	
Landet og Nyde	14 — 66 -	
Maibølle	8 — " -	
Meelse	1 — 64 -	
Nadsted	17 — " -	
Ringsbølle	4 — 16 -	
Saxkjøbing Landsogn	12 — " -	
Kateris	336 Rd. 7 f	5,187 Rd. 72 f

Transport . . .	336 Rb. 7 f	5,187 Rb. 72 f
Sandby	21 — 48 -	
Skjelby	2 — 48 -	
Skjølstrup	1 — " -	
Særsløv, Grimmelstrup og Taastrup	3 — 8 -	
Stadager	5 — 64 -	
Taagerup og Thorslunde	13 — 48 -	
Taars Sogn	7 — 24 -	
Tiirsted, Skjørringe og Veilby . . .	2 — 48 -	
Tillige	6 — 32 -	
Tingsted	10 — 80 -	
Uttersløv	6 — 48 -	
Vaaløse	11 — 48 -	
Vedby N. og Alslev	5 — " -	
Veggerløse	9 — 16 -	
Vesterborg og Birket	30 — 32 -	
Vindeby	2 — 16 -	
Vignæs	2 — 16 -	
Vøstøfte	50 — 64 -	
		527 — 71 -

c. Høns-Stift:

1. Kjøbstæder:

Årsens	43 Rb. 16 f	
Faaborg	25 — " -	
Kjerteminde	14 — 14 -	
Midbølfart	34 — 48 -	
Nyborg	50 — 82 -	
Odense	11 — 32 -	
Svendborg	100 — 80 -	
		279 — 80 -
Væteris	5,995 Rb. 31 f	

Transport . . . 5,995 Rd. 31 f

2. Amt:

a. Odense Amt:

Allerup og Davinde	6 Rd. " f
Barløse	6 — 48 -
Brendekilde og Bellinge	14 — 88 -
Brenderup og Dre	16 — 32 -
Dalby og Stubberup	20 — " -
Dreflette	5 — 32 -
Flemløse	22 — 44 -
Fjeldsted og Harrendrup	10 — " -
Gamtofte	18 — 48 -
Haarby	12 — 8 -
Hellenæs	3 — 48 -
Hunderup	6 — 16 -
Kjerte	4 — 64 -
Kjærum	25 — " -
Kjøl	9 — 64 -
Korup og Ubberud	14 — 48 -
Paarup	10 — 92 -
Rovninge og Rynkeby	14 — 4 -
Rønninge og Rolfssted	17 — 50 -
Sandager og Holevad	12 — 48 -
Skouby	13 — " -
Skjæbjerg og Orte	5 — 64 -
Søby og Thurup	13 — 32 -
Sønder-Næraae	5 — " -
Sønderfj	6 — " -
St. Hans Sogn	6 — " -
Tanderup	9 — 48 -

Pateris . . . 309 Rd. 14 f 5,995 Rd. 31 f

Transport . . .	309 Rbd. 14 f	5,995 Rbd. 31 f
Berninge	11 — 72 -	
Vijsenberg	18 — 36 -	
Orbef	3 — 48 -	
Orsteb.	6 — 32 -	
Østrup	" — 64 -	
		349 — 74 f

b. Svendborg Amt:

Espe	6 Rbd. 48 f	
Hesfelager	4 — 64 -	
Horne	18 — 64 -	
Tordløse og Haastrup	9 — 32 -	
Nørrebroy	14 — 28 -	
Ollerup og Kirkeby Sogne	26 — 32 -	
Dure	5 — 32 -	
Overndrup	6 — 4 -	
Steenstrup og Lunde	18 — " -	
Svindinge	29 — 48 -	
Sørup og St. Jørgens	10 — " -	
Tvede	21 — 16 -	
Vantinge	2 — 80 -	
Veistrup	5 — 64 -	
Vesterstierninge og Ulbølle	14 — 32 -	
Vindinge	24 — 54 -	
Østerhæsinge og Hillerølev	12 — 60 -	
Østerstierninge og Hundstrup	19 — 48 -	
Taafringe, Bjerrebhy	7 — 64 -	
Thurø	12 — 24 -	
		6,345 Rbd. 94
Løberis	269 Rbd. 26 f	

Trantport . . .	269 Rbd. 26 f	6,345 Rbd. 9 f
Fangeland:		
Bøstrup	13 Rbd. „ f	
Vindelse	19 — 32 -	
Magleby	15 — 80 -	
Simmerbølle	4 — 8 -	
Snøde og Stoenſe . .	5 — „ -	
Tranefær og Tullebølle	27 — „ -	
	<hr/>	
	84 — 24 -	
		<hr/>
		353 — 50 -

d. Als og Grø:

1. Als: Sønderborg . . .	16 Rbd. „ f	
Hørup	6 — 32 -	
Tanslet	5 — „ -	
2. Grø: Marstal	23 — 32 -	
	<hr/>	
		50 — 64 -

Jylland:**1. Kjøbstæder:**

Aarhus	12 Rbd. „ f	
Frederikshavn	16 — 32 -	
Fredericia	213 — 40 -	
Grenaae	19 — 26 -	
Hjørring	4 — „ -	
Hobro	47 — 80 -	
Holstebro	31 — 64 -	
Horsens	25 — 80 -	
Kølbjng	97 — 48 -	
Lemvig	11 — 32 -	
Mariager	23 — 33 -	
Nykjøbing	24 — „ -	
Ribe	65 — 16 -	

Kateris . . . 591 Rbd. 67 f 6,749 Rbd. 27 f

Transport . . .	591 Rd. 67 f	6,749 Rd. 27 f
Ringløbing	39 —	" —
Thisted	29 —	80 —
Varde	20 —	" —
Veile	80 —	" —
Viborg	3 —	32 —
		<hr/> 763 — 83 -

2. Amter:

a. Aalborg Amt:

Aaby	13 Rd. 32 f	
Nørre- og Sønder-Kongerlev samt Komdrup	4 —	16 —
Sulsted og Aistrup	3 —	32 —
Bislev	4 —	" —
		<hr/> 24 — 80 -

b. Thisted Amt:

Froslev	5 Rd. "	-
Helligsøe og Gietterup	3 —	67 —
Hiardemaal	4 —	16 —
Hundstrup og Østerild	11 —	80 —
Hvidberg og Lyng	3 —	72 —
Karby, Hvidberg og Redsted	6 —	32 —
Snedsted og Nørhaae	9 —	16 —
Søndbjerg, Ddby og Jegindø	10 —	32 —
Tørslev og Svenstrup	1 —	48 —
Vestervig og Agger	1 —	" —
Øster- og Vester-Bandet	11 —	84 —
		<hr/> 68 — 63 -

c. Hjørring Amt:

Hauerslev og Veistrup	12 Rd. 84 f	
Kaaberg	10 —	" —
Sindal	3 —	32 —
Tømmerby og Lild	5 —	60 —
		<hr/> 31 — 80 -

Vateris . . . 7,638 Rd. 45 f

Transport . . . 7,638 Rb. 45 þ

d. Viborg Amt:

Brøndum	2 — „ -	
Skarlsb	10 — „ -	
	<hr/>	12 — „ -

e. Aarhus Amt:

Faarup og Sabro	14 Rb. 87 þ	
Tveed Sogn	5 — 80 -	
	<hr/>	20 — 71 -

f. Skanderborg Amt:

Hvirring og Hornborg Pastorater .	18 Rb. 29 þ	
Gangsted	2 — 64 -	
Handsted	9 — 32 -	
Lundum	12 — 48 -	
Nim og Underup Sogne	15 — 16 -	
Nye	24 — 64 -	
Søvind	24 — 56 -	
Tollstrup	10 — 72 -	
Thun	13 — 16 -	
Vær og Nebel	17 — 64 -	
	<hr/>	148 — 77 -

g. Randers Amt:

Hoed	4 Rb. „ þ	
Gierlev og Dnsild Herreder *) . . .	80 — 18 -	
Rucæbel og Rolse Sogne	17 — 16 -	
Risberg Sogn	5 — 64 -	
Ryngbye og Albøge	22 — 48 -	
Nørhald, Støvring og Galthen Herreder *)	147 — 40 -	
Nørre Herred *)	101 — 88 -	
	<hr/>	378 Rb. 82 þ
		7,820 Rb. 1 þ

*) I de hernaævnte Herreder ere ved Vidragenes Indførelse de enkelte Sogne ikke opgivne.

Transport . . .	378 Rbd. 82 f	7,820 Rbd. 1 f
Kougesø, Sønderhald og Østerlis=		
berg Herreder *)	99 — 8 -	
Sønder= og Mols Herreder *). . .	23 — 2 -	
Tirstrup og Fuglslev	5 — 64 -	
Veilby	3 — 16 -	
Bistofte	8 — 32 -	
Udbyneider og Spentrup	14 — 64 -	
		532 — 76 -

h. Veile Amt:

Brande	1 Rbd. 32 f	
Bramdrup	3 — 32 -	
Bredsten og Kongsted	6 — 16 -	
Gadberg	3 — " -	
Harte	12 — 64 -	
Hatting og Thorsted	50 — " -	
Herølev og Biuf	25 — 35 -	
Hornstrup	8 — 80 -	
Hveifel	2 — 80 -	
Høien og Verlef	6 — 46 -	
Kollerup	3 — " -	
Stonby og Hornum	30 — 56 -	
Sønderomme	1 — 32 -	
Uldum	16 — 48 -	
Øster Starup og Nebel	46 — " -	
		217 — 41 -

i. Ribe Amt:

Bisby og Brede	12 — 53 -
--------------------------	-----------

k. Ringkjøbing Amt:

Bording	6 Rbd. 16 f	
See	10 — " -	
Lønborg	3 — " -	
		8,582 Rbd. 75 -

Kateris . . . 19 Rbd. 16 f

Transport . . .	19 Rbd. 16 f	8,582 Rbd. 75 f
Rindum	10 — 48 -	
Sevel	20 — 32 -	
Stjern	4 — 16 -	
Stauning	2 — 32 -	
Sønder-Telbing	" — 64 -	
Tim	10 — " -	
Tørring og Haldum	4 — 80 -	
Distrup	" — 32 -	
Oster Sundbøe og N. Tranum . .	8 — 16 -	
		80 — 48 -

f. Slesvig:

1. Haderslev	39 Rbd. 37 f	
2. Flensborg og Slesvig . .	43 — 16 -	
		82 — 53 -
g. Færverne		66 — 48 -
h. Forskjellige Afdelinger af Land- militair- og Somilitair-Statene .		279 — 47 -
i. Danske Beboere paa St. Croix og St. Thomas		200 — " -
k. Danske Beboere i Hull, Liverpool, Manchester og Newcastle		114 — " -
l. Overstud fra Medaillen for de svenske og norske Frivillige i Krigen		124 — " -
m. Overstud fra Salget af Ploug's Digt „Slaget ved Fredericia“ . . .		150 — " -
n. Ved Udstillingen af Mindesmærket i Charlottenborgs Gaard indkommet	1587	— 61 -
o. Forrentning af de efterhaanden indkomne Bidrag		787 — 24 -

Den samlede Indtægt . . . 12,054 Rbd. 68 f

U d g i f t.

1. Modellering, Støbning og Eislering . . .	9,650 Rbd. „ §
2. Tilhugning og Slibning, Transport og Opstilling af Fodstykke	1,130 — „ -
3. Udgifter ved Udstillingen af Statuen i Char= lottenborgs Gaard	447 — „ -
4. Transport og Opstilling af Statuen. . . .	395 — „ -*)
5. For Tryknings=Arbejde, Porto, Regnskabs= Dpgjørelse m. m.	285 — 88 -
Den samlede Udgift . . .	11,907 Rbd. 88 §
Den samlede Indtægt . . .	12,054 — 68 -
Overskud . . .	146 Rbd. 76 §

Overskuddet anvendes til Udgivelse af nærværende Regnskab og Beretning, og vil derefter, i Forbindelse med den mulige Indtægt af Skriftestet, blive ydet som Bidrag til Mindet over Seierherren ved Fredericia.

*) Udgiften til Opmuring af Grundlaget saavel som til Brolægning og Forskjønnelse af Monument-Pladsen er overtaget af Fredericia-Commune.

II.

Den 6te Juli 1858.

Paa den dertil udsætte Plads, indenfor Prindsens Port, gennem hvilken den feirrige danske Hær d. 6te Juli 1849 holdt sig Indtog, lige over for den Vagt, der tillige tjener Garnisonen som Hovedvagt, var Fundamentet lagt, under Ledelse af Oberst Steenstrup, af Granit, muret i Cement, og Pladsen foreløbigen reguleret. Selve Støtten var tilføjes ankommet fra Kjøbenhavn og i Triumphtog ført op til Stedet; men Fodstykket udeblev saa længe, at det shutes tvivlsomt, om Indvielsen vilde kunne foregaae paa den bestemte Dag, d. 6te Juli, eller maatte udsættes til Jdsteddagen, d. 25 s. M. I det sidste til denne Afgjørelse forbeholdte Dieblik ankom imidlertid det i ængstelig Spænding forventede Skib fra Flensborg d. 25 Juni, som bragte de af Hr. Klewing tilhuggede Granitblokke, der under dennes Ledelse Dagen efter bleve førte til Pladsen under jublende Hurraraab ved den smukkeste Samvirken af Borgere og Soldater — lutter Slesvigere, for største Delen fra Hertugdømmets sydlige Dele. Skjøndt under voxlende Udsigter Iykkedes det dog en fast Villie og Alles — haade Autoriteternes og Privates — Rebebonhed at tilendebringe Opstillingen og alle øvrige Forberedelser saa betimeligen, at Indvielsen kunde finde Sted paa Slaget's niende Aarsdag.

Den 6te Juli var hele Fredericia festligen smykket, og Pladsen omkring den tilslørede Støtte smagfuldt decoreret med Grønt, med

Krigens og Fredens Attributer, samt passende Indskrifter. Skjøndt Dagen begyndte med heftige Regnskyl, strømmede Fremmede dog fra den tidlige Morgenstund i stor Mængde til Staden, meest dog fra selve Amtet og det nordlige Fyen, da den lange Usikkerhed om Festens Afholdelse havde gjort det umuligt at forberede en let Afgang fra fjernere Steder, navnlig fra Kjøbenhavn. Snart vare dog Byens brede Gader fyldte af en broget Menneftemasse.

Kl. 10 samledes selve Processionen i og foran Raadhuset, hvorfra den Kl. 10½ satte sig i Bevægelse i følgende Orden:

Brigademusiken.

Borgervæbningen, under Commando af dennes Høistbefalende, Boghandler Kiemenschneider.

Den 10de Bataillons Musikkorps.

De militaire Detachementer, under Commando af Major Holm. Søfolkene, som hver bære store Flag.

Sangforeningen, med sin Fane.

Den 12te Bataillons Musikkorps.

Monumentcomiteen, repræsenteret af Professor Bispen og Amtmand Lehmann, samt den til Festen indbudte Veteran, Generallieutenant Moltke.

Den i Generalmajor Ræders Sygdomsforfald som Fæstningens Commandant fungerende Ingenieur-Oberst Steenstrup i Spidsen for et talrigt Officeercorps af alle Vaabenarter. Fredericia Kommunalbestyrelse, ført af Borgemeesteren, Rancelli-raad Mourier og Raadmanden, Kammerherre Lorentz.

De af Fredericia Kommune indbudte Communalbestyrelser for Nabohyerne Veile, Kolding og Middelfart.

De paa samme Maade indbudte Sogneforstanderskaber for Nabofoagnene Veilby, Ullerup og Erritsø.

De i stort Antal tilstedeværende geistlige og verdslige Embedsmænd.

Andre Corporationer, som ønskede at slutte sig til Processionen — deriblandt Fredericia Skyttelaug med sin Fane.

Samtlige Laug i Fredericia med deres Faner og Emblemer.

Blandt dem, der sluttede sig til Toget, skal her kun fremhæves en Mængde Skolebørn, førte af deres Lærere, alle Drengene med smaa Dannebrogsslag, alle Pigerne med Krandsfe.

Under Sørgeomusik begav Toget sig gjennem Iylandsøgaden til Trinitatis-Kirke, hvor det opstillede sig i Kongensgade ligeoverfor den med Guirlander og Krandsfe festlig smykkede Kjempegrav. Her blev affunget følgende af Carl Bloug forfattede Sang:

„Danmark, Dine Kæmpegrave
Er en kostbar Skat,
Bedst af Alt, hvad i Din Have
Gud har gavmild sat.
Harde Du ei gyldne Agre,
Grønne Stove, Møer fagre,
Løsteb dog Din Søn sit Die
Stolt fra Bantahøie.“

„Thi de Sværde er ei rustne,
Som har Kæmper fulgt,
Og de Skjolde er ei brustne,
Som i Muld blev dulgt:
Bryder Fjendehaand Dit Gjærde,
Bærer Jorden blanke Sværde,
Klinge Skjoldene og vække
Dine Sønners Række.“

„Bløbet, som Din Bund har drukket
Kandt ei uden Frugt
Og det Liv er ei udslukket,
Som til Daad blev brugt.
Af hver Helt, i Kampen faldet,
Hundred nye til Liv blev kaldet;
Frem en mangedobbelt Styrke
Gaaer af Gravens Mørke.“

Derefter besteg Sognepræsten ved Trinitatis Kirke, Pontoppidan, en foran Gravmonumentet anbragt Talerstol, og holdt følgende Tale:

„Veien til Prindsens Port, for at være Vidner til Afsløringen af „den danske Landsoldat“, som Kjærlighed og Kunst der har opstillet, kunde ikke andet, end bøje herop til den store Heltegrav, for at vi allerførst, med Hjerterne bøiede for Gud, kunne komme til at udsynge og udtale vor taknemmelige Ihukommelse af de Brødre, som slumre i denne Gravhøi. Thi her hviler dog Mønstret for den danske Landsoldat, som engang fuldbragte den levende Bedrift, i hvis Bryst der hiin afgjørende Stund svulmede et levende Hjerter, i hvis Arer der dengang rullede levende Blodstrømme — Strømme af Kjærlighed til Gud og Fædrelandet, Strømme af Mod og Kraft, saa at Armen kunde løfte sig i Mørket op mod Mørkets Gjæringer, og ved Dagens Lys fremvise diøse forsthyrede“.

„Ja, denne danske Landsoldats levende Bedrift var det dog, som greb og beaandede hele det danske Folk, greb og beaandede Skjalden og Kunstneren, denne levende Bedrift skylde vi dog, at Danmarks Sønner kom til igjen at slaae Dinene kjækt op til Himlen, kom til at sætte Foden paa den store Gryde, som var bestemt til at smelte os allesammen, kom til i den glade høire Haand at svinge Grenen fra den danske Bøgestov.“

„Derfor være allerførst Mindet om 6te Juli — Heltene og deres levende Bedrift — fornyet hos os og velsignet af os. Og gib dette dyrebare og dyrefjødte Minde om hiin Morgenstund med Befrielsens Guld i Mund for hele Danmarks Rige maa hjælpe til at fremkalde ikke blot Kjæmper, som ere dannede af Kunstnerhaand, men ogsaa Kjæmper, skabte af Gud og baarne af Fædrenes Aand, Kjæmper, som ville bevare den faste Kjærligheds og Trofsabs Klippegrund og den gode Stilling, som „den danske Landsoldat“ her under Grønsværet var med at kjøbe med sit Blod, — ja ville bevare og forsvare den Klippegrund og den gode Stilling, som Kunstneren saa mesterlig har forstaaet at udtrykke for os og vore Børn, og som vi nu ville glæde os ved at see afløret“.

„Fred og Velsignelse og Tak med de hensøvede Heltes Minde! Fred og Velsignelse over al den Heltesæd, som endnu vøjer i den

danste Bang! Gud velsigne og bevare Kongen, Folket og Fædrelandet!"

Derefter bleve Slutningsversene af det ovenstaaende Digt af-
sungen, saalydende:

„Hver en Daad paa Sagas Table
Staaer i Væskrift;
Der den lever, for at avle
Atter ny Bedrift.
Sommerjolens Glands ei maaler
Sig med Mindets stærke Straaler;
Hvor de tændes, hvor de gløde,
Haabet staaer i Grøde.“

„Danmark, Dine Kæmpegrave
Skal Du vogte tro!
Tribes skal om dem Din Have
Og Din Lykke groe!
Naar paa dem du tager Vare,
Møde kan Du trygt hver Fare;
Thi en Magt i dem Du eier,
Som forjætter Seier.“

Under denne Deel af Acten ophørte den milde Støvregn, som havde ledsaget dens Begyndelse, og den øvrige Deel af Dagen begunstigeedes Festen af det smukkeste Veir

Toget satte sig derpaa atter i Bevægelse, i samme Orden, hvori det var kommet, gennem Danmarks Gaden til Pladsen ved Prindsens Port, hvor Borgervæbningen, de militaire Detachementer, Søfolkene og Laugene sluttede en Kreds omkring den tilfløede Støtte, med det øvrige egentlige Følge i Midten, og omringet af en stor Mennekemasse, som fyldte hele Pladsen og de tilgrændsende smukke Huse og Bolden samt dennes Skraaninger. Hele Opstillingen, som lebedes af endeel Festmarschaller, foregik i største Stilhed og med en overordentlig Hurtighed. Den hele Plads og det samme omgivende Amphitheater frembød et meget smukt og livligt Skue.

Høitideligheden indledes ved Affhyngelsen af følgende Sang af Carl Ploug (til Melodi af Kæmpevisen: „De vare syv og syv-sindsthye“ osv.):

„Det var i Nattens mørke Time
De Kæmper herfra drog ud;
Men høit paa Himelen Solen stod,
Da kom de med Seiersbud.

Det donned over Strand, det lysned over Land, og aldrig det glemmes.“

„Dengang de løstede det tunge Bøerge,
Bar Danmarks Skæbne saa strid;
Dengang de svunge den Bøegreen,
Det feired Skjærfommer blid.

Det donned over Strand, det lysned over Land, og aldrig det glemmes.“

„Hvordan de kæmped, hvordan de feired,
Og hvo der i Striden faldt,
Hver mandig Gjerning, hvert Offer skjont
— Det er nu en Saga Alt.

Det donned over Strand osv.“

„Den Saga bærer saa godt et Bidne
Om Hjertet i menig Mand;
Thi han beviste hin Julinat,
Hvor høit han elsked sit Land.

Det donned over Strand osv.“

„Det var ikke Andres Bud og Bønner
Der drev ham i Slaget frem;
Det var ham selv, der søgte sit Maal
Og hentede Seiren hjem.

Det donned over Strand osv.“

„Det var ham selv, som vilde hævne
Al Danmarks Smerte og Nød,
Ham selv, der feiede Marken reen
Og trodsede Saar og Død.

Det donned over Strand osv.“

„Men Folket, for hvem han stred og blødte,
 Det skænker ham nu hans Løn;
 Det reiser som Seiersmonument
 Et Billede af sin Søn.

Det melder over Strand, det sjunger over Land hans Hæder og Ære!“

Derpaa betraadte Amtmand Lehmann en liden, ved Siden af Støtten anbragt Forhøining, og tiltalte Forsamlingen, som følger:

„Vi have dvælet ved Mindet om de Faldne, Blodvidnerne for Danmarks retfærdige Sag. Lad os da nu vende vort Sind til Betragtningen af den Seier, som gjorde hine Døden let og Livet hæderfuldt for alle dem, som hjembare Seirens Krands — til Glæden over de Seirens Frugter, som maae være os dyrebare, fordi de ere saa dyrefjødte.“

„Og vissefælgelig er der Grund til Glæde; thi meget stob paa Spil og meget er der vundet! Af de store Omvæltninger, der betegne dette Aarhundredes Begyndelse, udgif den danske Stat — ødelagt — lemlæstet — dybt ydmyget — og da i de seneste Forstyrelsens Dage et voldsomt Oprør udbrød i dens eget Skjød, og fjendtlige, langt overlegne Hærskarer oversvømmede dens Grændser: da syntes Undergangens Stund at være kommen for dette ældgamle Rige.“

„Men Danmark blev reddet — reddet ved den treaarige Krig, hvori Fredericia Slaget betegner det lykkelige Vendepunkt. Det begejstrede Mod, hvormed dette lille Folk optog den ulige Kamp, den udholdende Kraft, hvormed det førte den, har været dens Frelse og Opreisning. Den har gjengivet os Troen paa os selv; — den har beseglet Fostbroderskabet med vore nordiske Frænder; — den har vundet os Europas Agtelse og den fornøiede Anerkjendelse af vor Stat til en selvstændig Plads i Staternes store Familie.“

„Det er umuligt at gjøre sig fortrolig med vore Enevoldskonings Historie uden at gribes af den smertelige Fornemmelse, at i Grunden var det Lyktsfen, som raadede i Danmark. Stærkest fremtræder dette dog i Slesvig, som jo ogsaa denne Gang var Kampens nærmeste Gjenstand. Jeg behøver ikke at minde om, hvad vi jo Alle have oplevet, hvorledes i en Deel af det danske Rige og under

en dansk Regjering dansk Folkelighed og dansk Sprog blev forhaa-
net, forfulgt og forkuet, som var det en med Baabenmagt og fra-
bristet Provinds."

"Men nu? Det er naturligt, at det ikke kan falde Tydsterne
let at opgive, hvad de betragte som et Himlens Raad, og navnlig
er det en Selvfølge, at i Slesvig Sporene af Aarhundreders Uret
ikke kunne udslettes ved et Trylleflag. Heller ikke vover jeg at paa-
staae, at vi have naaet vor fulde Ret. Men saa meget have vi dog
naaet, at nu raader Dansten i Danmark! Saa meget have vi dog
naaet, at Slesvig, der næsten alt var tabt, nu er reddet for Dan-
mark! Hvad vi selv nær havde glemt, det veed nu hele Europa:
at ved Eideren ophører al Tydsklands Ret. Og Europa veed ogsaa,
at det danske Folk, som intet Offer har styet for at udfrie Slesvig
af Oprørets og Ublandets Bold, vil reise sig som een Mand, hvis
Nogen atter skulde vove at trampe paa dets gamle Grændseguder."
(Forsamlingen bekræftede denne Paastand ved lydelige Bifaldsraab.)

"Jeg troer heller ikke, at Nogen vil kunne mistjende, hvilken
Betydning denne alvorfulde Kamp har havt for vor indre Frihed.
Vel blev denne ikke vundet paa Valpladsen? Det var netop vor
Lykke; thi der ligger en vidunderlig Styrke, en mægtig Bestandig-
hedens Borgen deri, at vor Udvikling intet Dieblik har forladt den
strengeste Lovligheds sikke Grund. Men at vi uden alle indre Ny-
stelser kunde gjøre det store Skridt fra en udlevet Statsform til en
fri Forsatnings Værdighed og Lykke — det skylbes nærmest vistnok
vor Konges folkelige og trofaste Sind — men det skylbes ganske væ-
sentligen ogsaa den ophøiede Fædrelandskjærlighed, hiin skjæbne-
svangre Tid opflammede i hvert dansk Bryst, og den mageløse Gen-
drægtighed, som fødtes af den fælles Fare. Og omvendt have de
store Tjenester, vor unge Frihed alt fra sin første Stund ydede
Rigets Frelse, været dens bedste Skjold mod alle de Anfægtelser,
hvorfor den senere har været udsat. Saaledes er der det inderligste
Sammenhæng mellem Kampen for Rigets Opretholdelse og det indre
Gjenføðelsens Værk, som er vor Væ og Lykke."

„I Sandhed! Vi have ikke kjæmpet forgjæves, men have god Grund til at glædes ved vor Seir og dens Frugter. Vel ere Besøgelsens Dage endnu ikke omme; men ligeover for dem, der ikke kunne tilgive os vor Seir og ikke ville unde os dens Frugter, staae vi som et frit og agtet Folk — vel lille i Tal, men stærkt i Troen paa sin Ret og Tilliden til sin Fremtid.“

„Derfor var der Glæde i alle danske Hjerter, da Budskabet lød om Fredericia Seiren; derfor var der Fryd og Jubel over alt Landet, da senere vor hæderkronede Hær drog hjem efter vel fuldenbt Dagværk. Det var i hine uforglemmelige Dage, at det Dnsse opstod, ved et værdigt Mindesmærke at bevare Erindringen om Folkets Glæde og Folkets Tak. Tanken var smuk og naturlig; thi Livet vilde være betydningsløst, hvis der ikke var Ihukommelse blandt Menneskene, og Kunsten har ingen værdigere Opgave, end at række Eftermælets Palme til dem, som have gjort sig fortjente af deres Folk, og at tale til de kommende Slægter om Fædres Bedrifter.“

„Ret og hurtigt — skjøndt i en haardt bethnget Tid — tilveiebragte Folket de fornødne Midler, og i en høit begavet Kunstner, som har deelt alle Folkets Følelser — dets Vngstelse, dets Haab, dets Glæde — fandt den smukke Tanke en lykkelig Udfører. Men den lille Kreds af Mænd, som havde stillet sig i Spidsen for dette, som for saa mange andre fædrelandste Foretagender, er i Mellemtiden stærkt smeltet sammen ved Døden. Schouw, Hvidt og Paulsen skulde ikke opleve denne Dag; men det Frøforn, de havde nedlagt, har spiret ogsaa uden dem. De ere gaaede bort — som Rye, Ræsemøse og Krabbe — som Læssøe, Schleppegrel og Trepka — som Flensborg, Helgesen og Bülow — som saa mange af de Andre. De alle virkede jo, hver paa sin Viis, for den samme Sag: for Danmarks Frihed og Hæder, og ogsaa uden dem skal den gode Sæd, de udsaaede, spire og blomstre og bære velsignede Frugter“.

„Saaledes er det da tilfaldet mig idag at indvie dette Minde-
mærke for Fredericia Seiren. Som det er folkeligt i sin Oprindelse —
thi vi have jo Alle bidraget dertil, hver sin lille Skjærv, saa at
hver har sin bestedne Deel i dets Tilblivelse — saaledes er det og
folkeligt i sin Opfattelse og Udførelse; thi hvad der vil møde Diet,
naar nu dette Stør falder, er et jævnt og simpelt Billede af det
virkelige Liv — saa jævnt, som det danske Folks hele Væsen og
Tankegang, — saa simpelt, at Enhver, som seer det, kan forstaae
det, og Enhver, som var med og gjorde sin Pligt, kan tilegne sig
sin Andeel deri, — men i al sin Simpelhed dog fuldt af Alvor,
Abel og Begeistring. Det forestiller:

Den danske Landsoldat!!!“

I det disse Ord udtaltes, faldt Støret, alle Musikkorps
istemmede nu Fanfare, den hele Kreds af Soldater skuldrede deres
Geværer, Fanerne svingedes, og den hele Forsamling udbød i jub-
lende Hurraraab, medens Kanonerne fra den lige derved liggende
Bastion ved en Salut af 27 Skud vidt hen forkyndte det høj-
tidelige Dieblif. Af gribende Virkning var navnlig ogsaa det
Moment, da den tykke Sky af Krudtdamp, der havde tilhyllet
Støtten, ved et Vindpust pludselig skiltes ad, og samtidig dermed
en kraftig Solstraale frembrød af den bedækkede Himmel og kastede
et magist Lys paa Statuen. Efterat det sidste Skud var faldet,
vedblev Amtmand Lehmann saaledes:

„Saa overantvorder jeg da herved i alle Gibernes Navn dette
lysende Seiersmonument til Staden Fredericia og beder den at
frede om samme som om en Skytspatron, for at det selv for de
fjerneste Tider kan fortælle det smukke Drapa om den Hædersdag,
der indtegnede Fredericias Navn paa et af de bedste Blade i
Danmarks Aarbøger, og for at det i Folket kan vedligeholde det
trøsterige Minde, at da Nøden var størst, var Hjælpen nærmest, —
det opløftende Haab, at Gud aldrig vil svigte det Folk, som ikke
svigter sig selv“.

Her fremtraadte Fredericias Borgermester Mourrier og sagde:

„I Staden Fredericias Navn modtager jeg det Seiersminde, som det af Taknemmelighed begejstrede Folk reiste for sine trofaste Krigere. Aldrig skulle Fredericias Borgere glemme hiin sjette Juli, da vore Brødre drog feirrige ind gjennem denne Port. Sjette Julidagen, der bragte Frelsen, er og skal stedsse være Fredericianernes Høitidsdag; med Mindet om den ville de vide at frede med Kjærlighed og Omhu om den dem anbetroede Skat og saavel i gode som i onde Dage at holde den i Hævd og Ære.“

Efterat han var traadt tilbage i Communalbestyrelsens Kreds, henvendte Amtmand Lehmann Ordet til de tilstedeværende Militaire saaledes:

„Og Fredericias Garnison vil jeg bede om paa hele den danske Hærs Vegne deri at modtage et høit talende, et uforgængeligt Vidnesbyrd om det danske Folks Taknemmelighed for dens herlige Bedrifter i denne minderige Krig. Jeg vil bede den om at holde denne sin Kammerat i Hævd og i Ære, for at han for de hurtigt veksende Slægter, som Bærnepligten Aar for Aar her vil samle omkring hans Fod, kan forkynde den store Være, at Trostøb mod Konge og Fædreland — Trostøb mod Fane og Eed, bringer Seir og bringer Hæder.“

Her fremtraadte den fungerende Commandant, Oberst Steenstrup, og sagde:

„Folket har reist Armeen et herligt Minde, et Sindbillede paa den Tapperhed, dets brave Sønner saa ofte have viist, et Sindbillede paa det Mod, de med Herrens Bistand ogsaa i Fremtiden ville vise.“

„Fæstningens Garnison modtager som Repræsentant for Armeen, med inderlig Glæde og Erkjendtlighed det hæderlige Minde, som de nationale Følelser have fremkaldt.“

„Armeen sender Folket sin hjerteligste Hilsen!“

Til Slutning rettede Amtmand Lehmann følgende Tiltale til hele den forsamlede Mængde:

„Men vi Alle, som her ere tilstede, ville i hele det danske Folks Navn aflægge det Løfte, hvortil netop disse Dages Trængsler indeholde saa stærk Opfordring: at naar Danmark, vor deilige, vor elskede Moder, atter trænger til sine Søner, da skal hun altid finde dem saa villige, saa modige, saa trofaste, som paa hiin sjette Julidag.“ (Her afbrødes Taler af høie Raab: „Det love vi! Ja!“ og rungende Hurraraab, som med stor Begeistring gjentoges efter Slutningsordene:) „Og saa ofte danske Mænd herefter høitideligen samles om denne Støtte, skulde de fornye det hellige Løfte: at hvad med Ære blev vundet, skal høvdes med Ære!“

Derefter blev affunget (til Melodien "den tappre Landsoldat") følgende Sang, ligeledes af Carl Ploug.

„See — her skal han nu staae,
 Mens Tiderne forgaae,
 Saalænge danske Hjerter
 For Danmarks Ære staae;
 Just som han stod og gik,
 I al sin Dragt og Skif,
 Med Alvor i sin Mine
 Og med Glæden i sit Blik;
 Saa mandig i sit Legem, som barnlig i sin Sjæl,
 Med Lovet over Hoved og Byttet under Hæl,
 En Seierherre stolt — den tappre Landsoldat!
 Hurra, Hurra, Hurra!“

„Og som han her staaer skabt
 I Skjønhed og i Kraft,
 I Ungdom, der ei ældes,
 I Liv, der ei gaaer tabt,
 Den Stamme sund og prud,
 Af hvilken han sprang ud,
 Skal trives og skal flyde
 Mange Tusind nye Skud.“

Af hver en Dreng, som stammer vort Sprog paa Moderskjød,
 Af hver en Kns, som lærer at stræbe for sit Brød,
 Der voxer op engang en tapper Landsoldat.

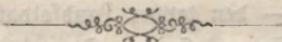
Hurra, Hurra, Hurra!

„Og det er Danmarks Trøst,
 Naar bange gaaer dets Bryst,
 Fordi en Fare drager
 Sig sammen om dets Ryst,
 At, har det Søner faa,
 Saa kan det stole paa,
 At hver og een har Villie
 Til for Moderen at flaae.

Er Dronning Thyras Gjerde i Grus end sunket hen,
 Af blanke Bajonetter det reises kan igjen:
 Bort Daanedirke er — den tappre Landsoldat!

Hurra, Hurra, Hurra!

Den hele Fest endtes med, at Amtmand Lehmann ubbragte „det Onske, hvori alle Overbeviisninger mødes, alle Hjerter forenes, som i Farens Dage var vort fælleds Løsen, og atter kan blive det, hvis vi kaldes til „at hævede med Gre, hvad med Gre, blev vundet.“ — et Kongen Level!“ som under Kanonsalut og Fanfarer istemtes af hele Forsamlingen.

Bog Nr. 46.4 Tr 32.3 s

Udlaant den

7. JAN. 38

handbo Lokalsamling / histbo

08.73

Seiersmindet i Fredericia

9 088 807 2

1858.

Dansk Centralbibliotek

3348530703

